

glas

slovenske kulturne akcije

L. IX. 23-24 EL VOCERO DE LA CULTURA ESLOVENA 31. 12. 62

IZPOPOLNJUJTE SVOJE KNJIŽNICE Z EMIGRANTSKIMI IZDAJAMI!

Zadnjič smo dobili tole pismo:

„Naročam se na nov letnik knjig SKA, obenem pa prosim, da mi pošljete še vse izdaje, ki mi manjkajo v moji knjižnici, kakor so označene v priloženem seznamu. Pisal mi je namreč brat iz Slovenije: Prosim te, kupuj in hrani vse knjige, ki jih izdajate, ker tukaj bodo nekoč predstavljale veliko bogastvo in redkost.“

Tudi pred leti je nekoč navedel ta vzrok, zakaj se naroča na naše knjige. Ne samo, da se ta rojak zaveda važnosti takega zbiranja za mejami domovine — in proti njeni volji! — izšlih knjig, temveč v to zbiranje nalaga tudi denar, ker ve, da bo z leti rastla vrednost zbirke in se bodo mnogi podili za iskanjem kompletnih knjižnic. Ne samo privatniki, tudi javne knjižnice, ki jih ima zdaj v Sloveniji vsaka vas. Prišel bo čas, ko bodo te javne, da, državne ustanove tekmovalle med seboj, kateri bo uspelo zbrati čim popolnejšo zbirko emigrantskih knjig, katerim je bil toliko let prepovedan vstop čez meje, o katerih so kritike in literarne zgodovine vsa leta molčale, kot da jih ni na svetu, o katerih se je le šušljalo s poltihi besedami v največji zaupljivosti, pa ki so šle skrivaj iz roke v roko, če jim je uspelo preskočiti meje. To so knjige, o katerih imajo celo ljudje, ki stoje na samem vrhu sedanje oblasti v domovini, priznalne besede, nimajo pa v sebi moči, da bi jim odprli vrata med narod. Že vedo, zakaj... Izseljenski koledarji molče o tem kulturnem delu, kot da niso plod slovenskih izseljencev — prostovoljnih seveda —, ki pa po njihovi sodbi ne pripadamo slovenskemu narodu. Mi pa smo in hočemo biti živ ud živega naroda, četudi „razmetan po svetu“, in kot tak hočemo sodelovati pri ustvarjanju nedeljive slovenske kulture ne na zadnjem mestu. Boljše povedano: na prvem, kajti prav kulturno ustvarjanje je tisto polje, kjer se more emigrant najbolj razmahniti, kjer more prikazati najbolj nazorno svoje gledanje na svet in nase, in kjer more najvišje in najgloblje izraziti tisto, kar nas najbolj loči od kulturnih ustvarjajcev doma: **svobodo!** Ta pa je tisti strah, zaradi katerega tem knjigam samozvanci v domovini zapirajo vrata in jih z molčanjem hočejo spraviti s sveta. Zato pa jih spravljajmo mi v knjižnice, lepo vrsto za vrsto, pokoncu in v vezanih platnicah kot svojo vojsko v oklepih, kot da je vsaka knjiga vojak, pripravljen na naskok na duhovno tiranstvo doma.

Ali nisi ponosen kot general, ko ti v tvoji sobi iz knjižnice, v kateri nihče ne manjka, defilirajo te knjige, namenjene za bodočo duhovno invazijo v domovino: ti jim stiskaš dlani, one ti odpirajo srca... kramljaš z njimi v prednočnih urah in one srkajo vase tvojo zavzetost, da bodo nekoč doma govorile o našem naporu, pa še posebej o tvoji ljubezni do slovenske knjige v času dantejevskega izgnanja. In čim popolnejša bo tvoja zbirka, več tvoje ljubezni bo v njej, več tvojih žrtev — večjega bogastva bo vredna, večjega spoštovanja v domovini. Če pa ne bo prišla v domovino, bo pa v večje veselje, ponos in vrednost tvojim dedičem v tujini, ki jim bo taka knjižnica spomin na starše, pa obenem že tudi spomenik njihovi slovenski zavednosti, ljubezni in upanju.

Da svojo knjižnico izpopolniš s knjigami SKA, zato danes dodajemo seznam vseh petdesetih naših knjižnih izdaj.

td

SREČNO NOVO LETO 1963

želi vsem mecenom, dobrotnikom, sotrudnikom,
naročnikom, prijateljem in bralcem
SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

VABILO

na naročbo

VII. letnika:

Naš letošnji knjižni program:

1. MEDDOBJE zv. 1-2, str. 140
že izšlo. Kulturna revija SKA.
2. Marko Kremžar: SIVI DNEVI.
Str. 106. Črtice iz ljubljanskih
zaporov po vrnitvi iz Vetri-
nja. Opremil Ivan Bukovec.
3. Fran Zore: PESMI. Izbral R.
Vodeb. Nove pesmi z nadi-
hom polpreteklosti.
4. MEDDOBJE zv. 3-4.
5. Karel Mauser: LJUDJE POD
BIČEM. I. del. Str. 350. Prvi
roman Mauserjeve trilogije iz
časa revolucije 1941-1945.
Druga dva dela, ki sta že v
celoti napisana, bosta sledila
v prihodnjem letniku.
6. GLAS SKA. Informativni list
o delovanju SKA kakor tudi
o kulturnem delu v svetu in
doma.

ARGENTINA: broš. 1.000, vez.
1.200 pesov; JUŽNA AMERIKA:
broš. 1.100, vez. 1.300 arg. pesov;
ITALIJA: broš. 6.500, vez. 7.500
lir; FRANCIJA: broš. 50, vez. 60
NF; Nemčija: broš. 40, vez. 50
RM; AVSTRIJA: broš. 260, vez.
320 avstr. šilingov; ANGLIJA:
broš. 110, vez. 140 angl. šilingov;
AVSTRALIJA: broš. 90, vez. 110
avstralskih šilingov; U.S.A. in
KANADA: broš. 13, vez. 16 dol.

Pridržujemo si pravico spre-
meniti te cene, če bodo razmere to
nujno zahtevale.

Lahko se plačuje tudi v obro-
kih. — Prosimo darila za Glas,
ki ga pošiljamo brezplačno. —
Spominjajte se pri raznih prilikah
SLOVENSKE KULT. AKCIJE!

Izšlo je:

Marko Kremžar
SIVI DNEVI

Že prej:

MEDDOBJE VII, 1-2

TARIFA REDUCIDA
Concesión 6228
Registro Nacional
de la Propiedad Intelectual
Nº 624.770

Pred seboj imam novo dvojno številko Meddobja.

Že ob kazalu mi je jasno, da je kvantitativno najbednejše zastopana proza, kot je to pojav pri večini dosedanjih številok revije. Močnejša je pesem, največ pa je študij, esej, poročil. Torej bolj pisanje ob umetnosti kakor umetniško udejstvovanje. Je to slabo? Je znak česa?

PROZA je prva (namreč v mojem pregledovanju). *Stanko Kociper* skuša v svojem *Večeru na Liki*, izsekem iz cikla romanov „In svet se vrti naprej...“ ustvariti atmosfero preselitve dela Slovencev v Liko, od koder so prej Hrvatje pognali domačine, pa problem upora okupatorju. Gre za silno epično širino in idealistično reševanje.

PESMI je mnogo in od različnih pesnikov oziroma pesnic. Začenja *Anton Novačan* z Velikonočnimi željami, prijetnim, povsem realistično izraženim voščilom (ki pa je povsem zunaj liturgičnega časa). *Milena Merlak-Detela* izpoveduje v *Pogledu v prepad*, prvem ciklu zbirke *S soncem smo si podobni* doživljanje lastnega, intimnega sveta: ljubezen in nežnost, nemir in navezanost, navideznost in resnico. Po tematiki in formi ji je čudovito blizu *Milena Soukal*, ki prav tako slika iz intimnega sveta: predajanje v lastnino, pripravljajanje za odhod, občutje praznosti. *Vladimir Kos* išče v *Oblakologiji* stikov med svetom brez duše in svetom z dušo, v Nočnem vprašanju pa načena vprašanje svečeniške usojenosti. Po vsebini, čeprav ne po maniri, mu je blizu *Valentin Humar*, ki odkriva v Pismu prijatelju naslovljenčev strah pred ničem, v *Svobodni romanci* pa lastni strah pred časom, ki umira. *Stanko Janežič* izpoveduje lastno kipenje navzgor, v očiščevalno neurje, v svobodo, na dan.

ESEJ, ŠTUDIJA, POROČILO je tretja, najobširnejša skupina prispevkov v reviji. *Vinko Brumen* razvija Nekaj misli o sodobni izobrazbi. V eseju rešuje problem napetosti med tehniko in humanizmom: „V sprejemu tehnike in obenem v rešitvi človekove človečnosti vidimo glavno pedagoško nalogo našega časa.“ — *Franc Papež* objavlja študijo o poetičnih prvinah. V izredno težkem slogu (je to odlika?) razpravlja o najprvotnejših elementih poezije samih v sebi in o njih različnih odnosih. — *Tine Debeljak* zaključuje s kronološko in v prezezu prikazano zadnjo dobo umetniškega ustvarjanja *Stanka Majcena* in z ugotovitvijo, kje in kakšno je mesto Majcenove umetnosti v zgodovini slovenske književnosti, svojo obširno in temeljito študijo o tem „enem najtišjih in najčistejših naših pripovednih umetnikov.“ — *M. K.* ugotavlja ob Vidmarjevem eseju o Otonu Župančiču v „Naši sodobnosti“: „Vidmar ni estetik, Vidmar je moralist“ (t. j. analitik nra-vi in značajev), kar dokazuje z različnih kotov. — *Stanko Gaber* nakazuje v *Tehniku* in kulturi s stališča tehnika poti, ki bi vodile do zopetnega sodelovanja med tehnikom in kulturnikom. — *Judita Kalšek* vodi v *Pogledu* v notranjost želja po novih spoznanjih v iskanje po svetu sanj, odkrivanje njih smisla in zveze z resničnim, nakazovanje konfliktov in njih rešitev. — *Marijan Marolt* piše ob Dr. Šijanica Sedobni slovenski likovni umetnosti poročilo, boljše „posamezne misli, ki so se mi videle važne za razumevanje umetnostnega življenja v domovini in za njegovo primerjavo z našim zamejskim.“ — *Lev Detela*

obrazi in obzorja

PISMO O SLOVENSKI IN DRUGIH SLOVANSKIH KNJIŽEVNOSTIH V ENCIKLOPEDIJI "EL ATENEO"

Pred nekaj mesci je v buenosaireski založbi El Ateneo izšla 3. knjiga (v celoti jih bo 6) velike enciklopedije.* Zanj sem l. 1960 napisal sestavke o slovenski in drugih slovanskih književnostih (brez ruske, ki je že bila dobro napisana; to sem le pregledal in ji dodal pregled ukrajinske književnosti). Rokopis je imel 21 strani. (Na srečo so mi prej dali pregledati neko skrpucalo z naslovom *Zgodovina bolgarske, rumunske, ogrske, poljske, jugoslovanske in češke književnosti*. Neznani kompilator se je predvsem posluževal člankov, ki sta jih napisala Wilczkowski in Goriely za *Histoire des Litteratures* [encikl. La Pléiade]; ta dva pa sta spet zajemala iz zastarelih virov, za novejšo dobo pa iz enostranskih komunističnih. Spis sem z obširno utemeljitvijo odklonil in predlagal originalne črkopise z uvodno razpredelnico, kajti čas je že, da španci prenehajo z zmedo vseh mogočih transkripcij.)

Moji sestavki so bili sprejeti, za črkopis je bilo končno treba sestaviti nekakšno bohoričico.

O tem, kaj se je pozneje zgodilo, naj pripoveduje pismo, ki sem ga bil prisiljen napisati enemu izmed lastnikov El Atenea in upravitelju enciklopedije, g. E. Garcíi dne 2.I.1963:

Pišem Vam v zadevi 3. knjige Enciklopedije El Ateneo, v kateri sem sodeloval s članki o poljski, češki, slovaški, bolgarski, slovenski, hrvaški, srbski, lužiški in avstrijski književnosti in s pregledom sestavka o ruski književnosti — ki sem mu dodal ukrajinsko literaturo — in sestavkom o nemški. Iskreno sem bil vesel lepe notranje in zunanje opreme dela in mu želim polnega uspeha.

V delih te vrste se razume, da ima uredništvo pravico in dolžnost, da prispevke prireja, če vnesene spremembe pomenijo izboljšavo posameznih člankov ali dela v celoti.

Sodim pa, da se je za vse važnejše spremembe odločiti po posvetovanju z odgovornim strokovnjakom, to je s piscem vsakega članka.

Na žalost se ti načeli pri mojih člankih nista upoštevali in posledice so slabe, deloma zelo slabe.

Preden navedem najhujše primere poslabšanja mojega besedila, ugotavljam, da kljub ponovnim zahtevam in prav tolikratnim obljubam g. Bozzi nisem prejel niti enega tiskarskega odtisa (z izjemo skrajšanega uvoda v slovanske literature, ki obravnava pravopisno vprašanje). Tudi o tisku dela nisem dobival sporočil, dokler iz drugega vira nisem zvedel, da je praktično že natisnjeno in da se ne da nič več spremeniti.

Iz istega vira sem se poučil, da je uredništvo v prispevkih o slovanskih književnostih dalo polnomočje (?) g. Petkoviću, (ki ga ne poznam in o katerem čujem, da nikoli ni študiral slovanske filologije).

Rad bi spoznal tega gospoda, ko se je prvič pojavil kot preglednik in korektor Enciklopedije. V osebnem razgovoru bi mogla razrešiti kateregakoli njegovih dvomov in določiti resnično vrednost njegovih prigovorov.

Pravočasno srečanje z g. Petkovićem bi mi ugajalo še posebej, ker edino za srbsko literaturo nisem našel (kljub prijazni pomoči dr. Debeljaka) izvedenega človeka, ki bi prebral moj sestavek in izpopolnil moje podatke o srbskem književnem delovanju po l. 1941. (Vse ostale slovanske literature so prebrali taki poznavci — njihova imena so Vam na razpolago —; oni so tudi prispevali velik del ilustracij.)

Toda ne: niti uredništvo Enciklopedije niti g. Petković nista čutila, da bi bilo edino korektno in v korist dela posvetovati se z avtorjem sestavkov, preden se besedilo podvrže spremembam.

Posledice te opustitve niso izostale. Našel bom najhujše; le zelo na splošno morem to storiti prav za hrvaško in srbsko literaturo, ki sta mnogo bolj poslabšani kot ostale; za sedaj tega ne morem napraviti, ker mi g. Bozzi ni izročil ravno pole od str. 721 do 736, kjer sta natisnjena sestavka o teh dveh literaturah, dasi mi je poslal vse druge pole, na katerih so članki, ki sem jih napisal ali pregledal.

* ENCICLOPEDIA EL ATENEO. T. III: El pensamiento y el mundo de las letras (Filosofía, psicología, sociología, el lenguaje y la literatura, historia general de las literaturas). El Ateneo, Buenos Aires 1962. Strani 917.

I. Uvod v drobnem tisku o uporabljenem črkopisnem sistemu: od prve redakcije je ostala trditev, da se imena iz književnosti, ki se poslužujejo cirilice, transkribirajo v latinico z diakritičnimi znaki. Le-ti so bili spočetka sprejeti, končno pa odklonjeni kot tiskarska nemožnost.

II. Slovenska književnost (str. 718-720).

1.) Se pričena s poglavjem, ki nosi naslov: Začetna slovanska doba — v resnici gre za dubrovniško-dalmatinsko književnost od 15. do 18. stol.; nekdo mu je napisal 4 vrste uvoda. Kdo je odgovoren za to neverjetno zmedo? Kdo je iztrgal to cvetočo dobo, eno najslavnejših v hrvaški književnosti? Zdaj jo uvod v hrvaško književnost samo omenja, v pregledu te književnosti pa je ostalo le Marulićevo ime.

2.) Nekdo je vrste, posvečene Kersniku in Ivanu (ne Josipu!) Tavčarju, spremenil v nesmisel.

3.) Najbolj poetična Cankarjeva drama nima nič skupnega z *la dolče vita*; njena junakinja se imenuje Vida in to ime nima nobene zveze z besedo vida.

4.) Umetnik, ki je „dosegel edinstvene učinke s tem, da je združil satiro z romantičnim hrepenenjem“, ni Župančič, marveč Cankar. Kdo je odločil ta zadnji stavek iz označitve Cankarja in ga spremenil v prvi stavek, ki govori o Župančiču?

5.) Kdo je preobličil besedilo o Ketteju in Murnu in opisal prvega z neresničnim in votlim stavkom?

6.) V skladu s prostorom, ki je bil določen slovanskim literaturam, sem moral vestno izbrati imena. Zdelo se mi je pravilno, da predstavim le najbolj reprezentativne in da vsakega označim vsaj s primernim prilaskom; naštevanje oseb, ki v svetovnem merilu nimajo nobenega pomena, ima za posledico zgolj to, da napravi prikaz nejasen in branje neprijetno. Razen tega je bilo treba paziti na pravično sorazmerje med kvalitetskimi pesniki in pisatelji, ki pišejo doma, pa med emigranti. Označitvi le-teh so v moji odsotnosti prilepili naslednje: „Vrh tega se odlikuje v Argentini Stanko Kociper (1917), romanopisec in dramatik, v Italiji pa V. Kos (1915) pesnik.“ Ali sta oba dodana zadovoljna s to operacijo — pripominjam, da drugi ni pesnik, temveč pevec in igravec — ? Vendar ne gre za to; odločilno je sledeče: Ali ju je mogoče vključiti, v skladu z njuno objektivno pomembnostjo, v ta omejeni izbor sodobnih slovanskih književnikov, ali pa bi njuna pritegnitev zahtevala kup drugih imen — v Sloveniji in emigraciji — enake ali večje veljave, (da puščamo ob strani bistveno vprašanje o ravnostrežnosti celotnega sestavka, katerega naloga je prikaz vsorazmerjene podobe celotne slovanske književnosti)?

Se mnogo slabše je podobna operacija izpadla v pregledu srbske literature, kot bomo kmalu videli.

III. Hrvaška književnost (str. 720-). V hrvaški in srbski literaturi ne morem navesti niti glavnih napak in skaz, ker še nimam — kot sem že povedal — tiskanega besedila. Sledeče pripombe se opirajo na bežno branje obeh člankov v knjigarni.

1.) Nasploh je hrvaška književnost strahovito okrnjena zaradi prenosa dubrovniško-dalmatinske v slovansko.

2.) Iztrgali so ji tudi dramatika Vojnovića in ga predejali v srbsko literaturo. Enako se je zgodilo Nobelovemu nagradencu Ivi Andriću. Kako označiti take postopke? Kakšen vzdevek zasluži tendenca, ki jih je rodila?

3.) Med drugimi „izboljšavami“ se spomnim trditve, da je Vidrić najboljši hrvaški lirik. Brez dvoma zanimiva trditev, ne vem pa, na katere razloge se opira.

IV. Srbska književnost.

Jugoslovanske književnosti — slovanska, hrvaška, srbska — so prišle iz mojih rok enake po obsegu, kar približno odgovarja njihovi pomembnosti. „Revizija“ je popolnoma porušila to razmerje. Hrvaška književnost se je zelo zmanjšala, odrezali so ji življenjsko važne dele; slovanski so prilepiti, kot povedano, na začetek tuje telo, na konec pa dve imeni, ki sta bili „pregledniku“ všeč. Srbska literatura pa je neznansko narasla, vendar je ta kvantitativna prednost združena z kvalitativnim poslabšanjem. Potrlo se je namreč prvotno ravnovesje med deli, izginilo je dobro premišljeno razmerje med oznakami ustvarjavev in dob. „Preglednik“ je dodajal imena manjših literatov, kjer je našel kak prostor in je tako nalomil celó kronološko linijo; dostavljal je pridevnike (zlasti superlative) in primerjave dvomljive vrednosti. Končno je, namesto da bi spopolnil moje podatke o sodobni književnosti — če je to bilo potrebno —, nametal kup imen, ne da bi pozabil svojega. Če se je uredništvo Enciklopedije odločilo, da sprejme tako merilo za srbsko literaturo —, zakaj ga ni sprejelo tudi za druge? Seveda bi bilo treba v tem primeru članke predelati.

V. V drugih slovanskih literaturah se „revizija“ ne opazi toliko. Motijo tiskarske napake predvsem imen. Pridržujem si natančno analizo za kdaj pozneje.

Deloma se dadó popraviti vnesene napake z listkom, vsebujočim *fe de erratas*, ki naj se knjigi priloži. Na razpolago sem Vam, da ga sestavim.

Imel sem za svojo dolžnost, da pojasnim dogodke pred natisom in sedanje stanje obravnavanega dela Enciklopedije; da protestiram proti postopanju uredništva z enim njegovih sodelavcev, ki je bil nad 12 let tudi uradnik v založbi; da pripravim morebitne kritike, ki bodo mogle izkoristiti tolakere — nepotrebnosti! — pogrške; da predložim način, s katerim je mogoče popraviti najhujše pomanjkljivosti in zavarovati resnost in zanesljivost informacij, ki jih nudi Enciklopedija.

Prav rad sem Vam na razpolago za razgovor, v katerem Vam morem nuditi nadaljna pojasnila in v katerem bi mogla doseči resnico v problemih, ki morda še ostajajo nerešeni. Prejmite moje spoštljive pozdrave!

Alojzij Geržinič

Dodam le še prevod odstavkov, ki v enciklopediji govorijo o *sodobni slovanski književnosti*:

„Pripovedniki socialistične smeri imajo glavne zastopnike v Prežihovem Vorancu (1893-1951) — psevdonim za Lovra Kuharja —, pisatelju velike ustvarjalne sile; v Mišku Kranjcu (1908), ki združuje široko epsko kretnjo pa poetično čutenje, in v Cirilu Kosmaču (1910), piscu dobro zgrajenih novel. Pesnik revolucije Matej Bor (1918) — psevdonim Vladimirja Pavšiča — se je obrnil kasneje v izrazno in ironično liriko in pisal drame kočljive problematike. V verzih Ceneta Vipotnika živi melanholična lepota, medtem ko se Jože Udovč ukvarja z zanimivimi oblikovnimi vprašanji, prehajajoč vedno bolj v abstraktno poezijo, kar je splošen pojav med mladimi.

V emigraciji je napisal svoja zadnja dela impulzivni pisatelj, pesnik in dramatik Anton Novačan, umrl l. 1951 v Argentini. Tu deluje najmočnejša skupina emigrantskih književnikov. Novelista Ruda Jurčec, pisatelj globoke intuicije, in duhoviti analitik Zorko Simčič urejata revijo Meddobje, okoli katere se zbirajo med drugimi pesniki Debeljak (1903, v Argentini, vplivni esejist, kritik in prevajavec), rahločutni lirik Beličič, mistični Karel V. Truhlar, nemirni Rafko Vodeb (ti trije živeli v Evropi) in jedrnat in abstraktni Vladimir Kos (zdaj na Japonskem), revolucionar v oblikovnem pogledu.“

Na to so prilepili stavek, ki ga citiram v pismu (II, 6).

analizira Slovansko poveljno književnost v domovini. Čeprav naj bi bila ta analiza po avtorjevih besedah „le površna razložitev glavnih potez“, je nakazovanje napetosti med socialističnim realizmom starih in subjektivistično oblikovno metodo revolucionarne kritične generacije mladih, z imeni avtorjev, njih deli in oznakami za človeka zunaj domovine novost. — Publikacija zaključuje seznam kulturnih večerov SKA v letu 1962.

Petnajst avtorjev z različnimi pogledi na različna vprašanja. Skrb za kvaliteto. Izpovedi svobodnih ljudi. Kakšne prednosti pred umetniki v domovini! Ko bi revija našla večje skladje med posameznimi vrstami umetniškega udejstvovanja, bi ji bilo le v korist. — abc.

CENIK PUBLIKACIJ SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE
veljaven od 1. II. 1963

LETNIK	Argen- tina pesi	Južna Amerika pesi	Italija Lit.	Francija NFR	Avstrija šiling	Nemčija DMK	Anglija Avstralija Kanada USA dolar
I.							
Meddobje I/1-2, 3, 4	*						
Vrednote, II. knjiga (razprodano)	—						
Kociper, Mertik (razprodano)	—						
Pregelj, Moj svet in moj čas, (br., pl.)	140-180	160-200	1000-1300	8-10½	40-55	6½-8½	2½-3
(usnje)	200	220	1400	11½	60	9½	3½
II.							
Meddobje II/1-3, 4-5, 6	*						
Vrednote, III. knjiga	120	135	950	7	35	6	2
Velikonja, Ljudje, (br., pl.)	140-180	160-200	1000-1300	8-10½	40-55	6½-8½	2½-3
Marolt, Zori, noč vesela, (razprodano)							
Kos-Gorše, Križev pot	60	70	450	3½	20	3	1
** Bertonec-Arko, Dhaulagiri, (br., pl.)	160-200	180-220	1200-1400	9½-11½	50-60	8-9½	2½-3½
** Geržinič, Baraga (oratorij)	100	110	800	6½	30	5	2
** Remec-Debeljak, Kyrie Eleison	100	110	800	6½	30	5	1½
III.							
MEDDOBJE III/1-2, 3-4-5-6	*						
Vrednote, IV. knjiga	120	135	950	7	35	6	2
France Balantič, (hr., pl.)	120-160	135-180	950-1200	7-9½	35-50	6-8	2-2½
Simčič, Človek na obeh straneh stene, (br., pl.) ..	120-160	135-180	950-1200	7-9½	35-50	6-8	2-2½
Papež, Osnovno govorjenje	70	80	500	4	20	3½	1
Kociper, Na božji dlani (br.)	160	180	1200	9½	50	8	2½
Jurčec, Ljubljanski triptih, (pl., vez, razprod.)	120	135	950	7	35	6	2
IV.							
Meddobje IV/1-2, 3, 4	*						
Zgodovinski zbornik	120	135	950	7	35	6	2
Mauser, Galjoti, (pl., vez, razprod.)	100	110	800	6½	30	5	1½
Kunčič, Gorjančev Pavlek, (br., kart.)	120-150	135-170	950-1100	7-9	35-45	6-7	2-2½
(pl.)	180	200	1300	10½	55	8½	3
Rudolf Neva, Čisto malo ljubezni, (br., kart.)	100-130	110-150	800-1000	6½-7½	30-40	5-6½	1½-2
Sv. Avguštin, Enchiridion	70	80	500	4	20	3½	1
** Dante (Debeljak)	160	180	1200	9½	50	8	2½
** Truhlar, Nova zemlja	70	80	500	4	20	3½	1
V.							
Meddobje V/1-2, 3-4	*						
Zgodovinski atlas Slovenije (br., kart.)	350-450	380-500	3300-4400	27-36	140-190	22-30	5-7½
Dnevi smrtnikov, (br., pl.)	140-180	160-200	1000-1300	8-10½	40-55	6½-8½	2½-3
Slov. likovna umetnost v zamejstvu (kart.) ..	120	135	950	7	35	6	2
VI.							
Meddobje VI/1-2, 3-4, 5-6 snopič	120	135	950	7	35	6	2
Truhlar, Rdeče bivanje	70	80	500	4	20	3½	1
Beličič, Nova pesem, (br. razprod., kart.)	160	180	1200	9½	50	8	2½
Majcen, Povestice, (br., kart.)	120-160	135-180	950-1200	7-9½	35-50	6-8	2-2½
** Puškin, Debeljak, Pravljice 1	40	45	300	2½	12	2	½
** Puškin, Debeljak, Pravljice 2	50	55	350	3	15	2½	¾
VII.							
Meddobje VII/1-2	200	220	950	10	50	8	2½
VII/3-4							
Zore, Pesmi							
Kremžar, Sivi dnevi, (br., kart.)							
Mauser, Ljudje pod bičem I. (br., pl.)							
* Meddobje, I-V. letnik, snopič:							
— enotna štev.	60	70	450	3½	20	3	1
— dvojna štev.	100	110	800	6½	30	5	1½
— trojna štev.	120	135	950	7	35	6	2
** Izredno izdaje.							
Kratice: br. = broširano; kart. = vezano v karton; pl. = vezano v platno.							

V prodaji imamo tudi sledeče knjige tujih založb (prva cena je v pesih za Argentino, za ostale dežele v dolarjih):

Vrednote I/1, 80.— (1.—); Vrednote I/2, 80.— (1.);
Vrednote I/3-4, 100.— (1½).
Turnšek, Z rodne zemlje. 40.— (½).
Turnšek, Z rodne zemlje. 40.— (½).
Vodeb, Človek sem. 70.— (1.—);
Remec Bara, Bariloche. 70.— (1.—);
Beličič, Dokler je dan. 80.— (1.—);

Novačan, Peti evangelijski. 80.— (1.—);
Gor žez izaro. 100.— (1½).
Janežič, Moja podoba. 140.— (1½);
Kos, Dober večer, Tokyo. 140.— (1½);
Pribac, Bronasti tolkač. 140.— (1½).
Darina, Hepica. 150.— (2.—).
Šest, Kar po domače. 200.— (2½).

V kastoljanščini: Mausier, El Capellán; Ogrizek, Yugoslavia. 3.80 dol.; Visokošolski zbornik (Dunaj): 1 dol.

„GLAS“ ureja Ruda Jurčec. Izdaja ga Slov. kult. akcija, Castelli 371, Ramos Mejia, Prov. Buenos Aires, Nakazila na ime Rodolfo Drnovšek. Tiska tiskarna „Baraga“, Pedernera 3253, Buenos Aires.